

Groth, Klaus: Wat will He mi int Finster lüstern? (1859)

1 Wat will He mi int Finster lüstern?
2 Ik seet je ganz tofrędn in Düstern
3 Un hör min braten Appeln grüstern
4 – Dat mag ik geern –
5 Un wull mi ębn en Pip anpüstern
6 Un spikeleern.

7 Ik weet ni, seeg ik Em sodenni,
8 So ward mi op en Art elenni,
9 Mi kamt, ik mark ni rech wodenni,
10 De Rimelsch op,
11 Un brummt mi, as de Im, lebenni
12 Herum in Kopp.

13 Dat treckt mi rein mit Macht na't Finster,
14 As weert wat rechts, was buten glinster,
15 Un dreiht mi denn en Barg Gespinster
16 Vœrn Ogen rund –
17 Ik kenn ni »heure« oder »winster«,
18 Ik dwattsche Hund.

19 Ik weet wul, dat He Allns ant Band hett,
20 Wat phantaseert un keen Verstand hett,
21 As Rimers, oder wat en Brand hett
22 Bi'n Hochtide kręgn,
23 Doch dacht ik nich, dat He de Hand sett
24 Ann plattdütsch Bręgn.

25 Wi sünd je ganz und gar vernünfti,
26 Un mank de Rimsmed nich mal zünfti,
27 Ok hebbt wi jümmer unvernünfti
28 Vęl Klei to knędn;
29 So bę ik, lat He mi inskünfti

30 Man ganz tofrędn.

31 He lurt vun mi wul op sin Kringel?

32 He meent, Em hört sin Deel Geklingel

33 Vun jede Nachtigal und Singel-

34 trütjen, wat rimt,

35 Un denkt, man sleiten ut den Swingel,

36 Wenn man't versümt.

37 Ik heff man hört, dat He dat geern süht,

38 Un Em dat smödi umme Neern tüht,

39 Wenn man nothdrefti inne Feern süht

40 Na Sin Gesich –

41 Un denn Een fleit, as op en Scheerntüt,

42 Recht barmhartig.

43 Uns feilt darto man ganz de Snawel,

44 Wi seggt en Keesmess to en Sawel,

45 Un Fork un Gaffel to en Gawel,

46 Wi sünd wat drulli,

47 Wi sünd warafti ni cumpawel

48 Un gar to knulli.

49 He treckt je doch dat ganze Land um,

50 Un slept dat Weltmeer oppen Strand rum,

51 He kriggt op Hochdütsch sacht sin Quantum

52 Vun blödige Thran;

53 Wi hebbt umt Hart en mischen Band rum,

54 Mit Pukers beslan.

55 Vertreck He sik man ut de Marsch rut,

56 Un nęhm He man en anner Marschrout,

57 Dat nimt sik plattdütsch gar to narrsch ut,

58 Dat Maanschinfewer:

59 Wi seggt uns Menung grad un barsch rut,

60 Frisch vunne Lëwer.

61 He schint uns gar to bleek un swëweli,
62 Wi sünd ton Snuckern gar to knëweli,
63 Bi Hartenssmarten gar ni hëweli,
64 Vun Art wat bari,
65 As Neocorus
66 Un drehari«.

67 He hört ok, wenn ik Em Eens singn dë,
68 Wa weni dat na'n Swölapp klingn dë,
69 Dat war, je höger ik mi swingn dë,
70 Man jümmer grøwer,
71 As wenn en Buck int Spanntau springn dë
72 Koppheister øwer.

73 So lat He mi min Appeln grüsteren,
74 Un ruhi simeleern in Düstern,
75 Un mi min Pip un Für anpüsteren
76 Un brøesi smøken,
77 Un mak He mi ni warm un lüsteren,
78 Dat Glück to söken.

(Textopus: Wat will He mi int Finster lüsteren?. Abgerufen am 23.01.2026 von <https://www.textopus.de/poems/56556>)